

Devět věcí o vakcínách, které byste měli vědět, ale nikdo vám je neřekne

 infokuryr.cz/n/2024/11/23/devet-veci-o-vakcinach-ktere-byste-meli-vedet-ale-nikdo-vam-je-nerekne

kuryr

23. listopadu 2024

Na první pohled je princip očkování přesvědčivý. Jenže ve skutečnosti to tak jednoduché není. A je bezohlednou a samoučelnou lží tvrdit, že vakcíny vymýtily mnoho nemocí a významně přispěly ke zvýšení průměrné délky života, kterou si dnes užíváme.

Následující úryvek je z dlouhodobého bestselleru číslo 1 Vernona Colemana Každý, kdo vám říká, že vakcíny jsou bezpečné a účinné, lže: Tady je důkaz. Dr. Coleman je předním světovým lékařsky kvalifikovaným kritikem očkovacích programů po celá desetiletí.

1) Princip očkování je povrchně přesvědčivý. Teorie spočívá v tom, že když je člověku podána vakcína – která sestává z oslabené nebo mrtvé verze nemoci, před kterou je má chránit –, způsobí to, že si tělo vytvoří protilátky proti této nemoci přesně stejným způsobem, jakým si tělo vytváří protilátky při vystavení samotné nemoci.

Ve skutečnosti však věci nejsou tak jednoduché. Jak dlouho protilátky vydrží? Fungují vždy? A co lidé, kteří neprodukují protilátky vůbec? Očkování, stejně jako v medicíně, je mnohem méně přesná věda, než by nám lékaři (a farmaceutické společnosti) věřili.

Ve skutečnosti je lehkomyšlnou a samoučelnou lží tvrdit, že vakcíny vymýtily mnoho nemocí a významně přispěly ke zvýšení průměrné délky života, kterou si dnes užíváme. Důkazy ukazují, že nemoci údajně vymýcené vakcínami zmizely dlouho předtím, než byly vakcíny zavedeny. A argument, že žijeme déle, je statistický mýtus založený na skutečnosti, že dětská úmrtnost byla v minulosti mnohem vyšší než dnes (kvůli kontaminované pitné vodě a dalším zdravotním problémům). Když je dětská úmrtnost vysoká, průměrná délka života je nízká. Pokud dětská úmrtnost klesá, průměrná délka

života se zvyšuje. (Pokud jedna osoba zemře ve věku 1 a druhá ve věku 99 let, má průměrnou délku života 50 let. Pokud osoba, která zemřela dříve, žije déle, je průměrná délka života mnohem vyšší).

2) Lékaři stačí zaznamenat, u kolika dětí, které dostanou vakcínu, se vyvine nemoc a porovnat tyto výsledky s počtem dětí, u kterých se nemoc rozvine, aniž by byly očkovány. To poskytuje informace o tom, zda je vakcína účinná (či nikoliv).

A můžete si všimnout počtu očkovaných dětí, u kterých se po očkování rozvinou vážné zdravotní problémy a porovnat to číslo s četností vážných zdravotních problémů u neočkovaných dětí. Co může být jednodušší?

Tyto studie by bylo snadné a levné provést. Stačilo by shromáždit pár základních informací. A to byste museli děti pozorovat minimálně 20 let, abyste získali nějaké smysluplné informace. Stačila by studie se 100 000 dětmi.

Ale neznám nikoho, kdo by dělal nebo dělá tento jednoduchý výzkum. Je možné, že nikdo nedělá takový základní výzkum, protože výsledky by mohly být trapné pro ty, kteří chtějí prodávat vakcíny?

3) Stejně jako u černého kašle, tetanu a dalších nemocí výskyt a počet úmrtí na záškrť klesal dávno před zavedením vakcíny.

4) Když byla zavedena vakcína proti prasečí chřipce, říkalo se, že předchází nemoci. Pak se řeklo, že zkrátí dobu nemoci. Uvádí se, že v Mexiku zemřelo na chřipku 159 lidí, což bylo později opraveno na pouhých sedm úmrtí. Nezávislí lékaři varovali, že u dětí by vedlejší účinky léku výrazně převýšily jeho přínosy a že jedno z 20 dětí bude trpět nevolnostmi nebo zvracením (tak silné, že by mohlo vést k dehydrataci) a nočními můrami. Nemoc byla diagnostikována po telefonu NHS (který byl nabízen jako náhrada za mizející službu praktického lékaře), operátory, kteří byli pravděpodobně přesvědčeni, že jejich diagnostické schopnosti znamenají, že budou

schopni rozeznat rozdíl mezi chřipkou a časnými příznaky jinými, smrtelnějšími. onemocnění, jako je meningitida. (Stanovení diagnózy po telefonu je nebezpečné i pro lékaře.)

Evropští lídři reagovali tím, že H1N1 označili za falešnou pandemii a obvinili farmaceutické společnosti (a jejich lokajů) z podněcování falešných obav. Na nákup milionů dávek vakcíny byly plýtvány omezené zdravotní zdroje. A miliony zdravých lidí byly zbytečně vystaveny neznámým vedlejším účinkům vakcín, které podle mého názoru nebyly dostatečně testovány.

S největším nadšením byly jako vždy očkované děti a senioři, kteří jsou imunologicky nejzranitelnější a nejsnáze škodliví vakcínami.

5) První průlom ve vývoji vakcíny proti poliomyelitidě byl učiněn v roce 1949 s lidskou tkáňovou kulturou, ale když byla v 50. letech vyrobena první praktická vakcína, byla použita tkáň opičích ledvin, protože to byla standardní laboratorní praxe. Vědci nevěděli, že jeden z virů běžných v buňkách opičích ledvin může způsobit rakovinu u lidí.

Pokud by byly k výrobě vakcíny použity lidské buňky (jak to mohli a měli udělat a jak to dělají nyní), původní vakcína proti obrně by byla mnohem bezpečnější.

(Mimochodem, to je další příklad absurdity použití zvířecí tkáně k léčbě lidských pacientů. Obliba zvířecích transplantací ukazuje, že lékaři a vědci se z této chyby nepoučili. Někdy si zoufám nad těmi, kteří tvrdí, že jsou v medicíně. Většina členů lékařského zařízení nemá mozek potřebný pro kariéru v úklidu ulic).

Rakovina kostí, mozku, jater a plic byla spojena s virem opičích ledvin SV40 a asi 17 milionů lidí, kteří byli očkovaní proti dětské obrně v 50. a 60. letech, je nyní pravděpodobně ohroženo (včetně mě). Navíc nyní existují důkazy, že virus může být přenesen na děti těch, kteří dostali kontaminovanou vakcínu. Virus SV40, odvozený z vakcíny proti obrně, byl již nalezen u rakoviny, která se vyskytla jak u

lidí, kteří dostali vakcínu proti obrně, tak u jejich dětí. Zdá se nepředstavitelné, že by se virus mohl dostat do nádorů jinak než očkováním proti obrně.

Americká vláda byla před tímto nebezpečím varována již v roce 1956, ale lékař, který objev učinil, byl ignorován a její laboratoř byla uzavřena. Překvapení, překvapení. Až pět let po jeho objevu začali výrobci léků virus filtrovat. A dokonce i tehdy měla Británie v zásobách miliony dávek kontaminované vakcíny proti obrně.

Neexistuje žádný důkaz, že vláda vakcínu stáhla, a je téměř jisté, že byla používána, dokud nedošla. Nikdo si nemůže být jistý, protože v Británii byly oficiální záznamy o tom, kdo dostal kontaminovanou vakcínu, zničeny ministerstvem zdravotnictví v roce 1987. Kupodivu zničení těchto záznamů znamená, že nikdo, kdo dostane rakovinu, protože dostal vakcínu (kterou jejich rodičům doporučila vláda), nemůže žalovat vládu. Bouřka. Svět je plný překvapení. Jediná otázka, která mi zbývá, je jednoduchá: Jak tito parchanti v noci spí?

6) Jednou z největších chloub lékařské profese je to, že vymýtil neštovice očkováním. Sám jsem tomuto tvrzení mnoho let věřil. Ale není to pravda.

K jedné z nejhorších epidemií pravých neštovic všech dob došlo v Anglii v letech 1870 až 1872 – téměř dvě desetiletí po zavedení povinného očkování. Poté, co se ukázalo, že vakcína proti neštovicím nezabrala, obyvatelé Leicesteru v anglickém středozemí odmítli další očkování. Když na počátku 90. let 19. století vypukla další epidemie pravých neštovic, spoléhali obyvatelé Leicesteru na dobrou hygienu a karanténní systém. Během této epidemie došlo v Leicesteru k jedinému úmrtí na pravé neštovice. Naproti tomu občané jiných měst (kteří byli očkováni) umírali ve velkém.

V Německu vládní nařízení zavedla povinné očkování proti pravým neštovicím, ale tyto očkovací programy neměly na výskyt onemocnění žádný vliv. Naopak epidemie pravých neštovic stále narůstala a v roce 1870 zažilo Německo nejhorší epidemii neštovic

ve své historii. V tomto okamžiku nově založená Německá říše zavedla nový národní zákon, který očkování proti neštovicím ještě zpřísnil. Policie dostala pravomoc prosazovat tento nový zákon.

Němečtí lékaři (a studenti medicíny) se dozvídají, že to byl říšský zákon o očkování, který vedl k dramatickému poklesu případů neštovic v Německu. Bližší pohled na čísla však ukazuje, že pravých neštovic ubývalo už před účinností zákona. A zákonem stanovený národní program očkování proti neštovicím tuto nemoc nevymýtil.

Lékaři a farmaceutické společnosti to možná neslyší rádi, ale pravdou je: Dozor, karanténa a lepší životní podmínky vymýtily právě neštovice – nikoli vakcína proti neštovicím.

Jak mezinárodní kampaň za vymýcení pravých neštovic dosáhla svého vrcholu, počet případů neštovic se zvýšil pokaždé, když byla ve zranitelných zemích provedena rozsáhlá (a nákladná) masová očkování populace. Strategie se poté změnila. Programy hromadného očkování byly opuštěny a nahrazeny dozorem, izolací a karanténou.

Mýtus, že neštovice byly vymýceny pomocí programu hromadného očkování, je jen mýtus. Neštovice byly vymýceny identifikací a izolací pacientů s touto nemocí.

7) Před desítkami let bylo zjištěno, že v plicních sanatoriích, která se specializovala na léčbu pacientů s tuberkulózou, se míra přežití pacientů, kteří byli „chráněni“ proti tuberkulóze BCG vakcinací, nelišila od míry přežití pacientů, kteří ji dostali a obdrželi „ochranu“.

8) Ačkoli oficiální mluvčí tvrdí opak, nevěřím, že by očkování proti černému kašli mělo někdy zásadní vliv na počet dětí umírajících na černý kašel. K dramatickému poklesu úmrtí na černý kašel došlo dlouho předtím, než byla vakcína široce dostupná, a jak se historici shodují, byl výsledkem zlepšených opatření v oblasti veřejného zdraví a používání antibiotik.

Až v roce 1957 byla vakcína proti černému kašli zavedena na národní úrovni v Británii, ačkoli již byla testována na konci 40. a na začátku 50. let. Četnost černého kašle a počet dětí na něj umírajících však již dávno před rokem 1957 výrazně klesal. V roce 1950 lékaři hlásili 170 000 případů černého kašle, v roce 1955 jich bylo jen kolem 80 000. Zavedení očkování jen málo, pokud vůbec něco, ke snížení onemocnění. Třicet let po zavedení očkování bylo ve Spojeném království stále kolem 1000 případů černého kašle týdně.

Zavedení očkování také nemělo vliv na počet dětí, které zemřely na černý kašel. Úmrtnost na černý kašel byla významná od počátku 20. století a od 30. a 40. let 20. století rychle klesala, zvláště prudce po zavedení sulfonamidů. Černý kašel je bezesporu velmi nepříjemné onemocnění, které však již řadu let není smrtelnou hrozbou. Různé vlády opakovaně předpovídaly nové epidemie černého kašle, ale žádná z těchto epidemií neměla předpovídané ničivé následky.

Za druhé, vakcína proti černému kašli není příliš účinná ani bezpečná. Účinnost vakcíny je druhořadá – i když tisíce dětí, které byly očkovány, touto nemocí stále trpí – protože největší kontroverzí je bezpečnost vakcíny. DHSS vždy tvrdila, že závažné vedlejší účinky vakcíny proti černému kašli jsou extrémně vzácné a oficiální prohlášení bylo, že riziko poškození mozku dítěte vakcínou není vyšší než 1 ze 100 000. Kromě toho, že si myslím, že riziko 1:100 000 je nepřijatelné, je zajímavé se na toto číslo podívat trochu blíže, protože po malém průzkumu vyjde najevo, že číslo 1:100 000 je předpoklad.

Mnoho vědců studovalo riziko poškození mozku po očkování proti černému kašli a výsledky jsou fascinujícím čtením. V letech 1960 až 1981 bylo publikováno devět zpráv, ve kterých se riziko poškození mozku pohybovalo mezi 1:6000 a 1:100 000. Průměr byl 1:50 000. Z těchto čísel je jasné, že vláda jednoduše zvolila číslo, které ukázalo, že vakcína proti černému kašli představuje nejnižší riziko. Navíc číslo 1 ze 100 000 bylo samo o sobě odhadem – odhadem.

Ačkoli britská vláda opakovaně prohlašuje, že černý kašel je nebezpečná nemoc, čísla ukazují, že černý kašel není tím nevybíravým zabijákem, za nějž je zobrazován. Černý kašel způsobí ve Spojeném království každý rok velmi málo úmrtí. Mnohem více úmrtí je způsobeno tuberkulózou a meningitidou.

Pravda o vakcíně proti černému kašli je taková, že v minulosti to byla katastrofa. V některých zemích byla vakcína stažena, protože došlo k velkému poškození mozku. Vakcína byla odstraněna z pravidelných očkovacích plánů v Japonsku, Švédsku a západním Německu. V Americe před několika lety dva ze tří výrobců vakcín proti černému kašli přestali vakcínu vyrábět kvůli nákladům na soudní spory. 6. prosince 1985 publikoval Journal of the American Medical Association významnou zprávu, která prokázala, že vakcína proti černému kašli byla jednoznačně spojena s rozvojem vážného poškození mozku.

Posledním hřebíčkem do rakve je skutečnost, že britská vláda v tichosti vyplatila odškodnění rodičům stovek dětí, které utrpěly poškození mozku vakcínou proti černému kašli. Někteří rodiče, kteří v prvních letech přijali odškodnění, dostali dokonce pouhých 10 000 liber.

Můj mrazivý závěr je, že vakcína proti černému kašli už mnoho let zabíjí nebo vážně zraňuje více dětí než samotná nemoc. způsobené vakcínou. Ve stejném období zemřelo na černý kašel méně než 100 dětí. Myslím, že to dělá očkování nebezpečnějším než nemoc. A to je jistě zcela nepřijatelné. Proč tedy britská vláda nadále povzbuzovala lékaře k používání vakcíny?

9) Je všeobecně známo, že zdraví lidé jsou odolnější vůči nemocem. Například infekční nemoci nejméně pravděpodobně napadnou (a zabijí) ty, kteří mají zdravý imunitní systém. Bohužel a bohužel stále přesně nevíme, jak imunita funguje, a pokud nevíme, jak přesně funguje imunita, je těžké si představit, jak můžeme přesně vědět, jak

vakcíny fungují – a jaké škody mohou způsobit. Ale to je potenciálně trapný a nepohodlný problém, a proto se o tom v lékařském zařízení nediskutuje.

Co víme, je, že vakcíny jsou typicky podávány injekčně, takže obcházejí normální obranné mechanismy těla. Očkování je proto nevyhnutelně krajně nepřírozený proces. (Slova „extrémně nepřírozený proces“ by se měla týkat každého, kdo má obavy z dlouhodobých následků).

Dobrou zprávou je, že svou imunitu vůči nemocem můžeme zlepšit tím, že budeme jíst rozumně, nebudeme mít nadváhu, budeme pravidelně cvičit a budeme se vyhýbat pravidelnému vystavení jedům a karcinogenům (jako je tabákový kouř a karcinogeny masa). Pokud by lékaři dali tuto radu a vysvětlili, co je známo o imunitním systému, mohli by nepochybně zachránit mnoho životů. Ale co mají z poskytování tak jednoduchých rad? Farmaceutické společnosti na tom nemohou vydělat. A lékaři také ne.

To mimochodem není ani cynismus, ani skepse. To je nepřikrášlená pravda.

Už nevěřím, že vakcíny hrají nějakou roli při ochraně komunity nebo jednotlivce. Vakcíny mohou být ziskové, ale nevěřím, že jsou bezpečné nebo účinné. Raději důvěřuji, že si dokážu vybudovat svůj imunitní systém.

*

O autorovi: Vernon Coleman MB ChB DSc prakticoval medicínu deset let. Psaní se věnuje na plný úvazek přes 30 let. Je romanopisec a autor kampaní a napsal řadu knih literatury faktu. Napsal více než 100 knih, které byly přeloženy do 22 jazyků. Jeho web ZDE má stovky článků, které si můžete přečíst zdarma.

*Na webu ani v Dr. Coleman. Všechno platí prodejem svých knih.
Pokud chcete pomoci financovat jeho práci, stačí si koupit knihu – na
Amazonu je vytištěno přes 100 knih Vernona Colemana.*